

har arbejdet paa Diger i Sylland i halvandet Aar. Svad det sidste Punkt angaar, har jeg ganske vist overset, at man har draget det frem i 1873, men det forekommer mig dog ikke overflødig, at det er draget frem her, thi det kan dog ikke nægtes, at dansk Opdragelse og Undervisning ikke er det Samme som tydsk Undervisning, om ogsaa Opdragelsen er dansk. Jeg har slet ingen Frygt for, som det ogsaa er udtalt i Betænkningen, at Børnene i Petri Skole faae tydsk Kænkemaade og et Sind, der er fjendelig eller ikke venligsindet mod Danmark. De Mænd, som nu udgjøre Stolens Bestyrelse og Lærpersonalet, borge derfor; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der er en Forskjel mellem disse Skoler, idet Petri Realskole mere turde være en privat Skole, og da der i Petri Menighed er opstaaet en Spaltning mellem det danske og tydsk Parti, var det jo ogsaa tænkeligt, at der i denne Skolens nuværende gode Aand kunde ske en Forandring, og at Opmærksomheden er bleven henledet paa dette Punkt, kan jeg derfor heller ikke andet end finde ganske bespøjet.

Oxenbøll: Jeg vil blot tillade mig en lille Bemærkning med Hensyn til den Meningsforskjel, der var mellem den ærede Ordfører og den høitærede Minister med Hensyn til Spørgsmaalet om at erhverve Straffeattester for saadanne Personer, der søge Indfødsret, naar de have opholdt sig paa en stor Del Steder her i Landet. Jeg tror, at man ikke har været opmærksom paa den Maade, hvorpaa man nu bruger at erhverve Straffeattester for saadanne Personer, nemlig gennem „Politiefterretninger“. Naar det Offentlige ønsker at erfare, om en Person, der har reist Landet rundt, har været straffet eller ikke, indfører man en Begjæring derom til samtlige Dørigheder i „Politiefterretninger“, og i samtlige de Jurisdiktioner, fra hvis Dørigheder der ikke kommer Meddelelse desangaaende; anses det for givet, at den Paagjældende ikke har været straffet. Skulde der altsaa være nogen Vanskelighed med Hensyn til det Spørgsmaal, kan det overordentlig let ordnes paa den Maade, at den Dørighed, i hvis Distrikt den Paagjældende, der søger Indfødsret, bor, anmodes om at erhverve en saadan Bevidnelse gennem „Politiefterretninger“.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A., Sp. 1637—38) og dermed tillige dets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 40 St.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser om Kontrakter mellem Skibsførere og Lærlinge.“

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 289 ff.)

Da Ingen begjærede Ordet, gik man strax til Afstemning.

Lovforslagets Paragrafer (se Tillæg A., Sp. 1723—24) ansaas vedtagen uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov, indeholdende nærmere Bestemmelse om Udstedelsen af de i Lov angaaende danske Skibes Registrering af 13de Marts 1867 § 13 ommeldte midlertidige Nationalitetscertifikater.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1729 ff.); første Behandling findes i Landstingstidenden Sp. 293.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag af Udler, Carstensen, Hasle og W. Petersen:

I sidste Linie efter Ordet „udfærdiget“ indsættes: „eller paa anden betryggende Maade tilveiebragt“

Lovforslaget i sin Helhed og det stillede Ændringsforslag fattedes under Forhandling.

Carstensen: Naar Stillerne af det foreliggende Ændringsforslag ere fremkomne med det, er det ifølge den Anskuelse, at den eventuelle Lov, hvis den affattes som det foreliggende Lovforslag, mulig vil støde paa Vanskeligheder ved den videre Gjennemførelse, idet nemlig Affattelsen temmelig stærkt holder sig til det Land, nemlig England, hvorfra Opfordringen er udgaet. Forslagsstillerne indrømme vel fuldstændigt, at England er det Land, hvorfra der afhendes det største Antal usdygtige Skibe, og at Antallet af Skibe, som vi her i Danmark kjøbe af andre Lande, forholdsvis ikke er stort; men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at der fra Hamborg selges ikke saa faa Skibe til Danmark, og naar Regjeringen staar overfor et Kjøb af Skibe i Hamborg, giver Loven